

A Kúria a dr. Túri Aranka ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó László ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.853/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.632.567/2010/2. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. október 24. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 49.Mf.632.567/2010/2. számú ítéletét hatályában fenntartja. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az I.r. alperes 2007. január 25-én kelt rendes felmondásával a felperes munkaviszonyát megszüntette. A felmondás indokolása szerint a felperes által ellátott népművelő tevékenység a 2005. január 1-jétől megvalósuló átszervezés következtében 2005. július 1-jétől a II.r. alpereshez került át. Az I.r. alperesnél csak a könyvtárosi teendők, illetve a nyugdíjas szervezetek irányítása maradt. A felperes az egyesületbe történő átlépést megtagadta, de az I.r. alperes részéről felajánlott, a felperes iskolai végzettségének megfelelő könyvtárosi munkakört sem fogadta el. 2007. január 2-ától egyik alperesnél sem végez munkát, emiatt a munkaviszonyát meg kellett szüntetni. A felperes a módosított keresetében kérte a munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítását és annak jogkövetkezményeiben az alperesek egyetemleges marasztalását. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.853/2007/20. számú rész-közbenső ítéletében megállapította, hogy az I.r. alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, az az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. A II.r. alperes ellen előterjesztett keresetet elutasította. Kötelezte a felperest a II.r. alperes javára perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság ítéletének indokolása szerint az alperesek vonatkozásában 2005. júliusában munkajogi jogutódlás történt. Arra tekintettel azonban, hogy a felperes a továbbfoglalkoztatásához nem járult hozzá, a felperessel szemben a jogutódlás nem következett be, őt az I.r. alperes foglalkoztatta a munkaviszonyának megszüntetéséig. Az Mt. 89. § (4) bekezdésben foglaltakra tekintettel azonban az I.r. alperes nem szüntethette meg okszerűen a felperes munkaviszonyát azon indokkal, hogy nem kíván a II.r. alperesnél jogviszonyt létesíteni. A felperes a munkakörét érintő munkaszerződés-módosítást nem fogadta el, így az I.r. alperes köteles lett volna a felperest eredeti munkakörében foglalkoztatni. Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése kapcsán az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, mivel a felperest bizonyíthatóan nem érte hátrány,

hiszen az volt megállapítható, hogy a II.r. alperes a felperest a többi munkavállalóval azonos feltételekkel kívánta továbbfoglalkoztatni. A II.r. alperes vonatkozásában a keresetet azért utasította el, mert a felperes munkaviszonyát az I.r. alperes szüntette meg, és a II.r. alperessel nem állt jogviszonyban. A felperes fellebbezése és az I.r. alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.632.567/2010/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét részben megváltoztatta és a felperes keresetét az I.r. alperes vonatkozásában is elutasította. A II.r. alperesre vonatkozó elsőfokú perköltség összegét leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az I.r. alperes javára együttes első- és másodfokú, a II.r. alperes javára pedig 25.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesek vonatkozásában munkajogi jogutódlás történt az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Ez azonban az I.r. alperes nem minden munkavállalóját érintette. A felperes által végzett tevékenység ugyan átkerült a II.r. alpereshez, a felperes azonban soha nem végzett munkát a II.r. alperes részére annak ellenére, hogy a felperes továbbfoglalkoztatását a II.r. alperes ugyanolyan feltételekkel kívánta, mint a többi munkavállalóét. A felperes azonban nem akart a II.r. alperesnél munkát végezni. Utóbb ugyan hónapokkal később meggondolta magát, de addigra már a II.r. alperesnél a népművelő munkakört betöltötték. A felperes miatt kialakult helyzetben az I.r. alperes nem tudta a felperes továbbfoglalkoztatását biztosítani, a működési körében felmerült okból kényszerült a munkaviszony megszüntetésére: a népművelő munkakör az I.r. alperesnél nem létezett; a felajánlott könyvtárosi munkakört, amelyet egyébként korábban a felperes már betöltött, nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye, arra pedig nem merült fel adat, hogy a felmondás kapcsán az I.r. alperes rendeltetésellenesen gyakorolta a jogát. A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú rész-közbenső ítélet megváltoztatására és a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalára irányult. Hivatkozása szerint a jogutódlás esetén követendő eljárás szabályait mindkét alperes megsértette, egyik alperestől sem kapott a jogutódlással összefüggésben munkaszerződést. A jogutódlás 2005. júliusában nem történhetett meg, hiszen még augusztusban is egyeztetések folytak annak tervéről. 2005. augusztus 8-án utasították könyvtárosi munkakörben történő munkavégzésre, de akkor sem utaltak arra, hogy a II.r. alperes az eredeti munkakörében foglalkoztatná, holott a 2005. július 1-jén kelt igazgatói utasítás szerint az általa betöltött népművelői munkakör átkerült a II.r. alpereshez. Ezért sem valós, hogy a jogutódlás időpontja 2005. július 1. lenne. A munkajogi jogutódlásra tekintettel változatlan feltételek mellett kellett volna továbbfoglalkoztatni, erre azonban egyik alperes sem mutatott

hajlandóságot. A 2005. augusztus 31-ei, felperes által készített feljegyzés szerint kérte a II.r. alpereshez történő átléptetését, de ezt nem engedélyezték. Nem felel tehát meg a valóságnak, hogy nem akart átmenni a II.r. alpereshez dolgozni, de tény, hogy ragaszkodott az eredeti munkaköréhez és a jogfolytonossághoz. A II.r. alperes megsértette az Mt. 85/B. §-ban foglalt előírást, mert változatlan feltételekkel nem foglalkoztatta tovább. Az I.r. alperes pedig egyoldalúan módosította a munkaszerződését a munkakört illetően. Nem valós a felmondás azon indoka, hogy nemleges döntése után ajánlotta fel az I.r. alperes a könyvtárosi státuszt. Már 2005. augusztus 8-án átirányította könyvtárosi munkakörbe, de a felperes még szeptemberben is tárgyalt a változatlan feltételekkel történő foglalkoztatásról. Az I. és a II.r. alperesek eljárása az egyenlő bánásmód követelményét sértette és zaklatásnak minősült. A többi munkavállalóval ellentétben nem ajánlották fel a továbbfoglalkoztatás lehetőségét, egészségi állapota ismert volta ellenére olyan munkakört ajánlott fel az I.r. alperes, amit nem tudott ellátni. Miután ragaszkodott a jogfolytonossághoz, a II.r. alperes rendeltetésellenesen mellőzte a továbbfoglalkoztatását, csak neki nem ajánlották fel a saját munkakörben történő foglalkoztatást. A II.r. alperesnek a keresőképtelensége idején sem lett volna joga betölteni a munkakörét.

Az alperesek a felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő. A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem (felülvizsgálati ellenkérelem) keretei között vizsgálhatta felül.

Alaptalan a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, hogy az eljáró bíróságok iratellenesen állapították meg, miszerint nem kívánt a II.r. alperesnél munkát végezni. A másodfokú bíróság a jogerős ítéletben helytállóan mérlegelte az általa megjelölt bizonyítékokat - a felperes személyes nyilatkozatát (jegyzőkönyv, 4. oldal) Ny.J. gazdasági igazgató jegyzőkönyv, 7. oldalán tett tanúvallomását, valamint a csatolt I.r. alperes igazgatója által készített emlékeztetőt -, és jogszerűen vonta le azon következtetését, hogy a felperes az I.r. alperestől a munkaviszonya megszüntetését kérte a jogutódlás kapcsán. A felperes még a 2009. augusztusi ügyvédi tájékoztatást követően sem kívánt a II.r. alperesnél munkát végezni (G.I. tanúvallomása, jegyzőkönyv, 4. oldal). Ezen ténymegállapítás megdöntésére nem alkalmas a felperes által készített feljegyzés tartalma. Az I.r. alperes a felperes kérését figyelembe véve próbálta biztosítani a felperes foglalkoztatását a II.r. alperesnek át nem adott feladatkörök közül könyvtárosi munkakörben, mely feladatot a felperes 2005. október 6-áig keresőképtelen állományba kerüléséig el is látott. A 2006. október 6-áig tartó táppénzes állomány megszűnését követően is az I.r. alperestől kérte a felperes a rehabilitációs munkakörben

történő továbbfoglalkoztatását és az eredeti kereseti kérelme is az I.r. alperesnél történő foglalkoztatásra irányult. Mindezen körülményekből alappal következtetett a másodfokú bíróság arra, hogy az Mt. 85/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt munkajogi jogutódlás feltételei megvalósulása ellenére a felek által tanúsított magatartás folytán az I.r. alperesnél fennmaradt a felperes munkaviszonya, és azt az I.r. alperes a működési körében felmerült okból jogszerűen megszüntethette a felperes munkaszerződés szerinti népművelői munkaköre megszűnésére, a felajánlott könyvtárosi munkakör visszautasítására tekintettel. Miután a munkajogi jogutódlás függetlenül attól, hogy a jogutód munkáltató köt-e munkaszerződést a munkavállalókkal, bekövetkezik, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott - a fentiekre tekintettel is - a II.r. alperes részéről e körben jogsértésre. A csatolt iratból és a tanúk vallomásából megállapítható, hogy 2005. júliusában a II.r. alperes részére - a könyvtárosi tevékenység és a nyugdíjasok tevékenységének szervezését kivéve - a feladatellátás átadása megtörtént függetlenül attól, hogy a jogutódlás kapcsán 2005. augusztus 9-én jogi tájékoztatás történt, és hogy a felperessel -, az átkerülése miatti tiltakozására tekintettel - további egyeztetések folytak, és hogy a felperes 2005. augusztus 8-ától az I.r. alperesnél könyvtárosi feladatokat látott el. Az eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, valamint a rendeltetésellenes joggyakorlás körében felperes által előadottakról. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján állapították meg, és döntésük indokolása megfelelt a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A per tárgyi illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja alapján a 14. § szerint a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli. Budapest, 2012. október 24.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Fuhrmann Gábor s.k. bíró
A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő